

Krušné hory - Boží Dar 24. – 28. června 2020

Účastnilo se: 48 členů

Vedla: D. Jotovová

Krušné hory jsme znali již z několika pobytů pěšky i na kole. Tentokrát jsme zvolili pěší variantu s pobytem na Božím Daru. Bydleli jsme v penzionu, který jsme znali z dřívějšíka. Znovu jsme se přesvědčili, že je výborný, všude čisto, velké pokoje s veškerým vybavením. Snídaně vydatné, večere dle výběru i s horkou polévkou přišly po výletech k chuti.

Cestou z Jablonce jsme se zastavili v městě Bílina, které nás příjemně překvapilo. Má krásné náměstí a pěknou promenádu kolem řeky. Nad městem ční hora Bořeň, která nás už při dřívějších cestách lákala k výstupu. Teď jsme měli čas a výstup uskutečnili. V tom horku to byl opravdu zážitek, naštěstí vedla cesta částečně listnatými lesy. Směrem k vrcholu už to bylo lezení po skále, ale kruhový výhled stál za to. Viděli jsme Bílinu, Teplice, celý pás Krušných hor a také doly a elektrárny. Sestoupili jsme dolů a přes lázně Bílina došli k autobusu. Jeli jsme přes Most a Chomutov do Jáchymova a potom už nahoru na Boží Dar do výšky 1000 m n.m. na ubytování. Počasí nám přálo, takže jsme ještě po večeri vyšli na prohlídku městečka, někteří šli na procházku po slatích.

Další den jsme se autobusem dopravili do Horní Blatné, bývalého hornického městečka. Cestou jsme viděli Blatenský příkop, který kdysi přiváděl vodu do cínových dolů a je 12 km dlouhý. Pěšky jsme šli k Vlčím jámám, to jsou propadlé doly na cínovou rudu. V některých místech je celý rok sníh. Vyšli jsme na Blatenský vrch, kde byl otevřen stánek. Dalo se zde najíst i napít a také vystoupit na rozhlednu 21 m vysokou. Cesta dále vedla lesem a po silnici a odbočila k dalšímu propadlému dolu-Červené jámě. Zde byla otevřena hospoda, poseděli jsme a užili si krásný rozhled. Pokračovali jsme k dolu Mauritius, který je národní kulturní památkou a je zapsán v UNESCO jako část Hornické kulturní krajiny Krušné hory. Sestoupili jsme s průvodcem do štoly Kryštof, zde jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí o těžbě cínu, která zde probíhala 200 let. Došli jsme do Abertam, kde nás čekal autobus.

Abychom poznali i německou stranu Krušných hor, jeli jsme autobusem do města Annaberg-Buchholz, taktéž proslulého těžbou stříbra a cínu. Vyšli jsme na vrch Poehlberg s rozhlednou, která byla bohužel kvůli koronaviru zavřená. Kolem pásu skal, zvaných Máselnice, jsme sestoupili do města a prohlédli si mohutný pozdněgotický kostel sv. Anny, městské centrum a hornický kostel sv. Marie. Bylo nádherné počasí, jeli jsme proto do Oberwiesenthalu a lanovkou vyjeli na Fichtelberg 1215 m, který je po Klínovci 1244 m druhou nejvyšší horou Krušných hor. Došli jsme do ubytování a po večeri opět nasedli do autobusu a jeli se podívat na Klínovec. Podařilo se nám dojet až nahoru a užívat si nádherného západu slunce. Budovy včetně bývalé restaurace jsou v dezolátním stavu, jen rozhledna je opravena. Sestupovali jsme dolů a ještě se šli podívat k trojmeznému historickému hraničnímu kameni z roku 1677, který vytyčoval hranice panství pánů z Tetova, Horního hradu a Jáchymova. Dnes se nachází na hranici s Německem. Kolem větrných elektráren a sjezdovek Neklid jsme došli k rozhledně Boží vyhlídka z roku 2019, která je vysoká jen 8 m a připomíná pohozenou krabičku zápalek.

V sobotu jsme autobusem jeli do Perninku k nádraží a protože jsme měli před odjezdem vlaku čas, šli jsme si vyfotit proslulý Perninský viadukt a po trati, zvané „Krušnohorský Semmering“ došli do Nejdku (na této trati se překvapilo nás, jak se Nejde změnil, z ošklivého šedého města se stalo úhledné město s krásným náměstím. Prošli jsme centrem a začali stoupat po Křížové cestě na Křížový vrch a sestoupili k restauraci Krásná vyhlídka (dnes spíše ruina). Stoupání pokračovalo přes Limnický vrch až na Tisovský vrch s rozhlednou Pajndl. Na ni jsme vystoupali a díky její výšce 24 m a výšce nadmořské 1000 m

viděli velkou část Krušných hor. Další cesta už byla spíše dolů nebo po rovině krásnými lesy a loukami. Sešli jsme do Perninku, občerstvili se v místních hospůdkách a odjeli na ubytování.

V den odjezdu jsme naložili zavazadla a odjeli autobusem do Abertam na parkoviště pod Plešivcem. Pěšky jsme vyšli nahoru a užili si nádherného rozhledu na Krušné hory a skiareál Plešivec. Pokračovali jsme dolů na chatu Švýcárna a dále na Jelení a kolem bývalého dolu Eva na Zálesí. Odtud jsme museli vystoupat lesem na dosti prudký kopec nad Jáchymovem . Cesta nás potom vedla kolem kapličky P. Marie sedmibolestné, kolem zříceniny hradu Freudenstein a Šlikovy věže do města. Střed Jáchymova byl a je stále v neutěšeném stavu, přestože se jedná městskou památkovou zónu s renezančními a barokními domy. Provádí se úprava chodníků, vozovek a náměstí i opravy některých domů, takže celkový vzhled se zlepšuje. Na náměstí je radnice s informačním centrem, točil se zde televizní seriál Rapl s Hynkem Čermákem. Náměstí vévodí kostel sv. Jáchyma z 16.st. To vše jsme si prohlédli a sešli do lázeňské části, kde jsme se posilnili v restauraci nebo kavárně a počkali na odjezd.

Jen jsme nastoupili do autobusu, začalo pěkně pršet. To jsme měli štěstí, vlastně jsme za celých pět dní nezmokli, počasí nám přálo. Domů jsme dojeli večer, ještě došlo na zmatky s vykládáním zavazadel, protože všichni pospíchali domů a zazmatkovali. Všechno ale dopadlo dobře. Budeme se těšit zase někdy nashledanou v krásných Krušných Horách, kde se nám tolik líbilo.